

आश्रयलिङ्ग — आश्युपूर्ण

725

आश्रयलिङ्ग (आ + लिंग) adj. m. *dessen Geschlecht sich nach dem Worte richtet, an welches es sich anschliesst; Adjectiv H. 273, Sch.*

आश्रयवत् (von आश्रय) adj. *Hilfe —, Beistand habend MBh. 3,16109.*

आश्रयाश (आश्रय + श्राश) 1) adj. *verzehrend womit man in Berührung kommt (आश्रयनाशक) H. a.n. 4,310. MED. c. 31. — 2) m. *Feuer AK. 1,1,4,50. H. 1099. H. a.n. MED. डुर्वतः क्रिपते धूते श्रीमानात्मविवद्ये। किं नाम खलसंसर्गः कुरुते नाश्रयाशवत्॥ HIT. II, 165. Vgl. मां शेको दक्ष्यमिरिवाश्रयम् R. 2,104,24. Var. आश्रयाश.**

आश्रयित् (von आश्रि mit आ) adj. am Ende eines comp. 1) *sich an Etwas schliessend, an Etwas haftend: इसा: पुनर्द्रव्याश्रयिणः Suçr. 1, 194, 15. भावाः) करणाश्रयिणः कार्याश्रयिणश्च SĀMKHJAK. 43. — 2) auf Etwas sitzend, seinen Wohnsitz habend: मयूरपृष्ठाश्रयिना गुरुन् RAGH. 6,4. तदा अश्रयिभिः (d. i. तर्वा अ) पतञ्जिभिः CĀK. 78,19. तन्मठाश्रयिमिर्वित्रिः VID. 59. पर्यत्ताश्रयिभिः — किरितिः RATNĀV. 27,9 (Sāh. D. 36,14 fälschlich: पर्यत्ता अमिः).*

1. आश्रव (von आश्रि mit आ) 1) adj. *gehorsam, sich fügend AK. 3,1,24. TRIK. 3,3,412. H. 432. a.n. 3,694. MED. v. 32. भिषजामनाश्रवः RAGH. 19, 49. अनाश्रवा DAÇAK. 79,4. — 2) m. a) *Einwilligung, Versprechen AK. 1,1,4,14. TRIK. H. 278. H. a.n. MED.**

2. आश्रव (schlechte Schreibart für आश्रव) m. 1) *Fluss, Strom LALIT. in BURN. Lot. de la b. I. 822. — 2) Leiden (क्लोश) H. a.n. 3,694. MED. v. 32. — 3) Fehler, Laster BURN. Lot. de la b. I. 795. 822.*

आश्राव s. प्रत्याश्राव.

आश्रावण (von आश्रि im caus. mit आ) n. *Anruf, durch welchen die Aufmerksamkeit erweckt werden soll; Bezeichnung gewisser kurzer Worte, die bei einzelnen heiligen Handlungen gesprochen werden, CĀT. BR. 1, 3,1, 8,2, 9, 11, 2,1, 3. अथात आश्रावणस्य पड़ु वा आश्रावितानि न्यक्तिर्फूट्य कृष्णां वह्निश्चयतःग्री 4,2,5. यो स्वदेत्याश्रावणमस्तु स्वयोर्निपत्याश्रावणम् Āçv. Ça. 2,19. KĀTJ. Ça. 3,3,13,14.*

आश्राव्य (von आश्रि mit आ) m. N. pr. eines Mannes MBh. 2,299.

आश्रित् f. = आश्रि CKDr. ohne Angabe einer Autorität.

आश्रित् 1) adj. s. u. आश्रि mit आ. — 2) subst. pl. buddh. *die durch die 5 Sinne und das Manas (s. आश्रय 10.) aufgenommenen Objecte BURN. Intr. 449.*

आश्रित् s. आश्र.

आश्रुत् (von आश्रि mit आ) adj. s. आश्रुत्कर्णी.

आश्रुत् 1) adj. s. u. आश्रि mit आ. — 2) n. = आश्रावणा KĀTJ. Ça. 3,2,3. fgg. 5,4,33. 9,11. 9,9,17.

आश्रुति (von आश्रि mit आ) f. *das Hören, Kreis des Hörens VS. 37, 12.*

आश्रुत्कर्णी (आ + कर्णी) adj. *dessen Ohr lauscht, von Indra RV. 1, 10,9.*

आश्रेष्ट (von आश्रि = श्रिष्ट mit आ) 1) m. *Umschlinger, N. eines Plagegeistes AV. 8,6,2. — 2) f. षा pl. = आश्रेष्टा, das siebente Nakshatra TAITT. BR. 3,1,4,7. Ind. St. 1,92.99.*

आश्रेष्ट (von श्रिष्ट mit आ) 1) m. a) *Umschlinger HALAJ. im CKDr. पथार्ह वन्दनाश्रेष्टान्कृता MBh. 2, 2585. निर्द्या० MEDH. 103. निविदा० (Handschr.: विविदा०) VET. 11,5. रूपसा० AMAR. 15,72. आश्रेष्टर्पय मद्पर्पितपूर्वम् 94. कण्ठा० PĀNKAT. IV,7. MEGH. 3. — b) *Berührung VOP. 5.**

30. — 2) f. आश्रेष्टा N. eines Nakshatra, pl. AV. 19,7,2. आश्रेष्टा नक्त्रं सर्पा देवता TS. 4,4,10,1. आश्रेष्टा० (unbest. ob Kürze oder Länge) Suçr. 1,106,7. Verz. d. B. H. No. 1266. Vgl. आश्रेष्टा und श्रेष्टा.

आश्रि॑ (von आश्रि) 1) adj. dem Pferde zugehörig, von ihm herrührend u. s. w.: आश्रि॑ द्रूपं (Pferdegestalt) कृत्वा NIR. 12, 10. मूत्रं Suçr. 1,194,2. von Pferden gezogen: रथः P. 4,2,92, Sch. वह्नीयम् 4,3,120, Vārtt. 2, Sch. 4,3,123, Sch. — 2) n. a) ein Trupp Pferde P. 4,2,48. AK. 2,8,2, 16. H. 1420. — b) आश्रि॑ = आश्रस्य भावो कर्म वा P. 5,1,129, Sch.

आश्रि॑ (von आश्रि॑) m. N. pr. eines Mannes: आश्रि॑स्य वावृथे सृष्टी॑षि॑ RV. 10,61,21.

आश्रतर् patr. des Buḍila (Bulila): बुलिलं आश्रतर् आश्रिः AIT. BR. 6,30. nach Sāj. Nachkomme des Ačvata, Sohn des Ačva. आश्रतर् राश्च heisst er CĀT. BR. 4,6,1,9. 10,6,1,1. 14,8,15,11 (= Bñh. ĀR. UP. 5,14,8). KĀTND. UP. 5,11,1.

आश्रत्य॑ (von आश्रत्य॑) 1) adj. f. इ॑ (आश्रत्य॑) gaṇa गौरादि zu P. 4,1, 41. a) vom heiligen Feigenbaum genommen u. s. w. TS. 2,3,1,5. पल्लानि AIT. BR. 7,30. समिधः CĀT. BR. 2,1,4,5. स्तुपात्रे 4,3,2,6. शरणि 11, 3,1,15. 5,2,1,17. 3,2,5. KĀTJ. Ça. 1,3,35. 15,4,39. KAUÇ. 15,49. MIT. 147,7. दारउ H. 816. — b) auf die Fruchtzeit des Feigenbaums bezüglich: महूर्तः P. 4,2,5, Sch. — 2) n. आश्रत्य॑ die Frucht der Ficus religiosa, gaṇa लक्ष्मादि zu P. 4,3,164. AK. 2,4,1.

आश्रत्य॑ (wie eben) gaṇa गूर्हादि zu P. 4,2,138.

आश्रत्यिक॑ (wie eben) adj. mit der Ficus religiosa oder ihrer Fruchtzeit in Verbindung stehend, gaṇa कुमुदादि zu P. 4,2,80. eine Gegend 141, Sch. आश्रत्यिको मासादि: 22, Sch. Davon °कीपि 141, Sch.

आश्रत्य॑य॒ adj. von आश्रत्य॑ gaṇa गूर्हादि zu P. 4,2,138.

आश्रपत्॑ adj. von आश्रपति P. 4,1,84.

आश्रपत्॑ (आश्रि॑ + अपत्॑) adj. rasch handelnd RV. 10,76,5.

आश्रपालिक॑ metron. von आश्रपाली gaṇa रेवत्पादि zu P. 4,1,146. Vop. 7,1,9.

आश्रपेत्रिन्॑ m. pl. die Schüler oder Anhänger von Ačvapega, gaṇa शीताकादि zu P. 4,3,106.

आश्रबल adj. von der Pflanze आश्रबला herrührend u. s. w.: पत्रम् Suçr. 2,14,13. शाकम् 1,221,2.

आश्रबला॑ oder °वाल adj. aus dem आश्रबल (s. d.) genannten Rohr bereitet: प्रस्तर॑ CĀT. BR. 3,4,1,17. 6,3,10. KĀTJ. Ça. 8,1,13. Ueberall mit व.

आश्रमारि॑ adj. = आश्रि॑-भारि॑, वह्नि॑, आवह्नि॑ gaṇa वंशादि zu P. 5,1,50.

आश्रमेधिक॑ (von आश्रमेधि॑) adj. zum Pferdeopfer gehörig: पड़ुः CĀT. BR. 13,2,2, 1,7,1,7. KĀTJ. Ça. 12,4,24. 20,4,3,5. 21,2,9. मत्वः NIR. 6,22. °की॑ पर्व heisst das 14te Buch des MBh. MBh. 1,609. — Vgl. आश्रमेधिक॑.

आश्रपूर्ण॑ (von आश्रपूर्ण॑) 1) adj. unter dem Sternbild Ačvajug geboren P. 4,3,36. — 2) m. der Monat Ačvina AK. 1,1,3,17. H. 133. भाद्रपदाश्रपूर्णी वर्षा: Suçr. 1,20,3. गङ्गामाश्रपूर्णे मासि प्रायशो वर्षति 170,2. त्यजीदाश्रपूर्णे मासि मुन्यवन्नं पूर्वसंचितम्। शीर्णानि॑ चैव वासानि॑ शाकमूलफलानि॑ च॥ M. 6,15. JĀGÑ. 3,47. — 3) f. °जी॑ (sc. पौर्णमासी॑) der Vollmonds-